No. 172. 1832.

BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig- en Wetenschappelijk

Nieuws- Blad.

Vrijdag den 20 Julij.

De GOUVERNEUR der PROVINCIE NOORD-BRABAND, brengt bij deze ter kennisse van de Stedelijke en Plaatselijke Besturen, dat het hem zeer aangenaam is geweest, van den heer Kolonel, Directeur van 's Rijks stoeterij te *Borculo*, het berigt te ontvangen, dat Z. W. E. G, bij eene gedane rondreize in deze provincie, heeft ontwaard, dat er een aantal veulens, afstammelingen van 's Rijks hengsten aanwezig zijn, welke grootendeels een schoon voorkomen bezitten, en dat dit bijzonder is gebleken in de gemeenten en omstreken van *Zevenbergen* en *Geffen*, alwaar onder anderen de plaats gehad hebbende keuring van merrien daarvan de voldoendste blijken heeft gegeven, daar men met moeite eene keuze van keur-merrien heeft kunnen doen, omdat alle de voorgestelde merrien een goed aanzien hadden.

Wordende de Stedelijke en Plaatselijke Besturen tevens aangeschreven:

1°. Om hunne ingezetenen, en inzonderheid de landlieden, bij aanhoudendheid aan te sporen, om tot dekking hunner merrien bij voorkeur gebruik te maken van de Rijks hengsten, die jaarlijks *gratis* ter beschikking van den landbouw in deze provincie worden gesteld, van een uitstekend ras oorspronkelijk zijn en uit vreemde landen herwaarts zijn gevoerd, om met dezelven het paardenras hier te lande meer en meer te veredelen, en zoo mogelijk, met dat der buitenlandtche rassen te doen wedijveren.

2°. Om vooral ook, bij aanhoudendheid en stiptelijk toe te zien, dat, buiten de Rijks hengsten, geene andere hengsten tot dekking van merrien gebezigd worden, dan die bij de jaarlijksche keuringen, welke overeenkomstig het reglement tot bevordering der paardenfokkerij in deze provincie plaats hebben, goedgekeurd zijn.

3°. Om, tot meerdere opwekking van den aangemoedigden geest, de landlieden, welke eenen fraaijen hengst, van die der Koninklijke stoeterij afstammende, bezitten, aan te raden, zoodanigen hengst aan te houden, en wel op de wijze bij art. 29—32 van het reglement voor 's Rijks stoeterijen voorgeschreven, welke artikelen, ten einde de aandacht daarop meerder te vestigen, aan den voet dezes nader worden medegedeeld.

4°. Om de landlieden tevens aan te sporen, dat zij de goede opkweeking der veulens met meerdere zorg behartigen, hetwelk hun meerdere voordeelen zal aanbrengen, en een bestendig ras zal kunnen daarstellen.

Gelast voorts dat deze, door middel van het *Provinciaal Blad*, aan de Stedelijke en Plaatselijke Besturen zal worden medegedeeld, ten einde dienovereenkomstig te handelen, en voorts in de binnen deze provincie uitkomende nieuwspapieren zal worden geinsereerd, om ook langs dien weg het voorgestelde doel te bevorderen.

's Hertogenbosch, den 25sten Junij 1832.

De Gouverneur voornoemd,
A. J. L. VAN DEN BOGAERDE.

Extract uit het Reglement voor 's Rijks Stoeterijen.

Art. 29. De gouverneurs der provincien, zullen alle mogelijke middelen aanwenden, om de hengsten, welke van de hengsten der stoeterijen afstammen, mitsgaders diegenen, welke van de afgestane merrien vallen, indien dezelve tot dekhengsten geschikt zijn, of naar alle waarschijnlijkheid zullen worden, te doen aanhouden, om daardoor de verbetering van het ras te bevorderen.

Art. 30. De Gouverneurs der provincien, en de kommissien van landbouw, zullen, *zoo lang er tot verbetering van het ras buitengewone maatregelen noodig zijn*, aan de eigenaren dezer hengsten, tot het aanhouden derzelve, premien uitlooven, te betalen, geëvenredigd aan de waarde, welke zoodanige hengst, naar deszelfs eigenschappen, heeft.

Art. 31. Het bepalen van de premie, het getal en den ouderdom der paarden, wordt aan de kommissien van landbouw overgelaten.

Art. 32. De eigenaren der vierjarige hengsten, die de premie genieten, zullen zich daarvoor verbinden, om dezelve, gedurende vijf jaren, als dekhengst te doen dienen, niet te snijden noch te verkoopen, dan aan zoodanige personen, die deze verbindtenis overnemen, hetwelk echter niet zonder voorkennis van de kommissien van landbouw, zal vermogen te geschieden.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 19den Julij.

Gisteren is door Zijne Excellentie den baron *van Pallandt van Keppel*, minister van staat, belast met de generale directie voor de zaken der hervormde kerk, vergezeld van den heere secretaris en adviseur *Janssen*, de zeventiende vergadering van de algemeene synode der Nederlandsche hervormde kerk gesloten.

— Bij de veertien, tot op eergisteren middag te 's Gravenhage aangegeven, en in ons vorig nommer vermelde cholera-gevallen, zijn sedert tot gisteren voormiddag twee en twintig nieuwe aangiften gedaan; de vijf overleden lijders zijn ook sedert met twee vermeerderd; het getal der herstelden bedroeg twee.

Blijkens de opgave in ons vorig nommer waren eergisteren te Scheveningen 33 zieken onder behandeling gebleven; sedert is tot gisteren morgen dat getal met 13 vermeerderd, 9 zieken zijn overleden en geene hersteld; 37 lijders bleven er alzoo gisteren morgen nog onder behandeling.

— Gisteren hebben er op de heide nabij het legerkamp bij Rijen weder groote militaire krijgsoefeningen door de aldaar gelegerde troepen, de 1ste divisie uitmakende, alsmede door de 1ste brigade kavallerie en de daarbij behoorende artillerie, voor en in tegenwoordigheid van Z. K. H. den Prins Veldmaarschalk plaats gehad, welke, na den afloop, hoogstdeszelfs bijzondere goedkeuring en tevredenheid over de vaardigheid en juistheid der uitgevoerde bewegingen heeft aan den dag gelegd. HH. KK. HH. de Erfprins en Prins *Alexander* hebben aan deze krijgsoefeningen deel genomen, en elk weder een peloton der afdeeling grenadiers aangevoerd.

Eergisteren heeft de 1ste divisie voor de derde maal eene militaire wandeling, thans door de heide en achterom Gilze, gemaakt. Naar men verneemt zullen er door deze leger-afdeeling aanstaanden maandag groote manoeuvers met los vuur worden uitgevoerd. Wanneer dezelve het kamp verlaten zullen, is nog niet zeker bekend.

— Uit het legerkamp bij Oirschot wordt van den 17den dezer weder het volgende gemeld:

» Gepasseerden Zondag heeft Z. K. H. de Prins Veldmaarschalk den bevelvoerenden generaal, de hoofd- en vele andere officieren der kamperende troepen op een prachtig dejeuner onthaald. De drie Prinsen, zonen van den Prins *van Oranje*, benevens eenen luisterrijken staf, waren hierbij tegenwoordig; onderscheidene toosten werden bij deze festiviteit, waar tevens de grootste vrolijkheid heerschte, ingesteld. Na den afloop hebben de Prinsen de onderscheidene korpsen, die zich ongewapend voor het front van het kamp in linie hadden geschaard, te voet gepasseerd; vele manschappen werden bij die gelegenheid door den opperbevelhebber des legers als ook door Hoogstdeszelfs Zonen op de hartelijkste wijs toegesproken; de geestdrift der troepen was onbeschrijfelijk; met het uitbundigst gejuich werden de vorstelijke personen overal ontvangen en de kreet van *Voorwaarts* bij herhaling gehoord.

» De Veldmaarschalk was kort voor elf uren in het kamp aangekomen en heeft alstoen dadelijk, onder het gehoor van den WelEerwaarden heer *van der Zandt*, predikant te Oirschot, de godsdienstoefening bijgewoond.

» Gisteren (Maandag) heeft de divisie andermaal eene militaire wandeling gemaakt; de marsch ging door de Middelbeersche heide in de rigting van Hilvarenbeek en het Belgisch dorp Poppel; een groot half uur van de grensscheiding heeft de kolonne halt gehouden, en na eenigen tijd rustens langs eenen anderen weg, den terugmarsch naar het kamp aangenomen. De troepen hebben wederom met de grootste orde gemarcheerd, geen hunner is achter gebleven of door ongesteldheid behoeven medegevoerd te worden.»

— De Belgische deserteur, wiens aankomst in onze vesting wij laatstleden Dingsdag vermeldden, had zich, zoo als wij nader vernomen hebben, reeds den 8sten dezer aan onze voorposten te Ulicoten aangemeld, en is, eerst na zijne zevendaagsche quarantaine te hebben uitgehouden, naar herwaarts gezonden; hij behoorde tot een der korpsen partijgangers.

— De *Messager de Gand* houdt de navolgende opmerkelijke vergelijking in een artikel, ten opschrift hebbende: *Welk der beide legers is het meest nationaal*.

» Hoort de dagbladen der schatkist? ondervraagt de bezoldigde orakels van Brussel? De Hollandsche soldaten wachten de gelegenheid slechts af om hunne wapenen weg te werpen: Aan gene zijde van den Moerdijk, niets dan onverschilligheid en moedeloosheid. Bij ons, in onze kazernen moet men de strijdkoorts gaan zoeken, daar dorst men naar overwinningen en hijgt men naar zegepalmen. Wanneer gij somtijds, op den grooten weg wandelende eene geheele kudde burger-wachten, geboeid en door gendarmen geleid, ontmoet, het *Memorial* zal u zeggen dat het ongeduldigen zijn, die veinzen; wanneer gij, in een dorp u ophoudende, een grijsaard aantreft, schreijend, omdat men twee of drie zijner zonen hem ontnomen heeft, zal hetzelfde blad u leeren, dat deze een landelijke Brutus is, die het betreurt dat hij geen grooter getal kinderen heeft, om ze aan het vaderland toe te wijden. Bij ongeluk begint de spil dezer officiële misleidingen verschrikkelijk te

digten; en de waarheid die, als de zon, zelfs bij storm doorbreekt, houdt ten laatste ook den blindgeloovigsten nagenoeg de volgende vergelijking voor:

» In Holland zal men strijden voor erfelijke instellingen, die ieder wonder best begrijpt en die men van geslacht tot geslacht gewoon geworden is lief te hebben.

» In Belgie, voor instellingen, tot heden slechts op het papier bestaande, en buiten het begrip der burger-soldaten, geroepen om voor dezelve het leven te laten.

» In Holland zal het leger achter zijne vanen een eensgezind volk hebben vereenigd, naauw verbonden, eendragtig in geneigdheden en gevoelens; in Belgie zal het leger met ongerustheid achter zich omzien, afgezonderd gelijk het is van het verstandig en regtschapen gedeelte der natie.

» In Holland zal men een Koning verdedigen, die in zich alleen eene onmetelijke geschiedkondige herinnering vereenigt; de dapperen van dat land zullen hunnen degen op het marmer kunnen scherpen, dat de asch van den grooten *Willem* dekt. — Welke vaderlandsche moed kan door de herinnering aan de oud-duitsche voorvaders van *Leopold* worden ontvlamd?!

» In Holland zal men strijden om eenen roem van twee eeuwen te handhaven; in Belgie om zich van twee dagen schande te wasschen.

» Het Hollandsch leger zal op het eerste teeken van zijnen Koning voorwaarts gaan; het onze zal optrekken, wanneer het kan, op het eerste teeken van Frankrijk.

» Zij hebben een landgenoot tot minister van oorlog; een landgenoot tot koning; landslieden tot generaals, hunne militaire kaders maken geene schakering uit van alle Europesche avanturiers.

» En wij!...

» Hier betreft het geen persoonlijke moed. Wij laten te dezen opzigte ons leger volkomen regt wedervaren. Maar wanneer de overtuiging, in de zaak die men geroepen is te verdedigen, wanneer de geestdrift met oordeel gepaard, wanneer diep gewortelde en opregte geneigdheden, wanneer, bij gelijke heldhaftigheid, geestbeschaving en levendige indrukken, uit het gevoel van een grooten te vervullen pligt voortspruitende, op den duur de balans moeten doen overslaan; wanneer een leger, alles zamen genomen, iets anders is dan eene opeenhooping van logge werktuigen, wanneer een geest dat geheele ligchaam moet bezielen, dat men ons dan zegge, in welk der beide leger-kampen de ware nationaliteit schuilt, waar, in een woord, de schoonste dood of de roemrijkste zege zal zijn."

BELGIE.

BRUSSEL, den 18den Julij.

Na het openen van de zitting der afgevaardigden op gisteren vraagt de heer *Osy* het woord: De kamer gaat uiteen, zeide hij, op het oogenblik dat de gebeurtenissen hare tegenwoordigheid het gebiedendst schijnen te vorderen. Men spreekt van een nieuw protocol, zoo men zegt, gisteren aangekomen, dat van vier additionele artikels aan het tractaat van 15 november zou melding maken; men verzekert dat lord *Adair* er eene officieuse mededeeling aan den minister van buitenlandsche zaken van zou gedaan hebben. De kamer zal begrijpen dat Antwerpen het meeste belang er bij heeft, het punt te kennen, waarop de onderhandelingen staan, en ik kan niet aannemen dat het gouvernement er niet onderrigt van is. Hetzelve moet bepaald wezen opzigtelijk de intentien der conferentie; en het is vooral noodig, dat ik, Antwerpsch gedeputeerde, op eene bepaalde wijs op de vragen antwoorden kan, die mijne medeburgers zullen doen. Kunnen wij, in geval van vijandelijkheden met Holland op de medewerking van Engeland rekenen, zijn, als thans [illegible] het protocol der duitsche bondsvergadering is toegetreden.

De minister van buitenlandsche zaken: De generaal *Goblet* heeft aan het gouvernement niets nieuws betrekkelijk de onderhandelingen medegedeeld; zijne laatste brieven zijn van den 14den of 15den dezer; sir *Robert Adair* heeft mij geene enkele, noch officiele, noch officieuse mededeeling gedaan. Ik herhaal, dat het gouvernement niet in het minst zich van den weg verwijderen zal, dien de kamers hetzelve afgeteekend hebben, eenen weg door het bewind zelven vroeger aangenomen. Zoo er onderhandelingen voor eenige wijzigingen moeten plaats hebben, het zal nimmer wezen dan nadat het tractaat van 15 november in zijne, niet voor betwisting vatbare, deelen zal ten uitvoer gelegd zijn; en zoo er wijzigingen gemaakt worden, zal het alleen geschieden bij vrijwillige overeenkomst en onder beding van billijke vergoedingen; anders zullen er geen wijzigingen plaats grijpen.

De heer Osy: Alzoo zullen er dan in het 9de artikel, de Schelde-vaart betreffende, nimmer wijzigingen gebragt worden.

De heer *Gendebien* doet het onvoorzigtige opmerken van het sluiten der zitting, onder omstandigheden die de tegenwoordigheid der kamers meer dan ooit noodzakelijk maken. Zou het voornemen van het gouvernement wezen een tractaat in ons afwezen te sluiten, om ons hetzelve daarna als eene vervulde daadzaak voor te leggen? De minister moet zich onweerhouden verklaren. Wij hebben den 18den julij. Gevolgelijk scheiden ons maar weinige uren nog van de beslechting, welker beslissend tijdperk tegen den 20sten is bepaald. Is dat het geschikt oogenblik, 't welk het gouvernement kan kiezen, om zich van den steun dien het in ons heeft te ontdoen? Intusschen betaamt het althans, dat een der hier tegenwoordige ministers, de meening van het gouvernement te dezen opzigte bloot legge.

De heer *Dumortier* spreekt in denzelfden geest. Hij uit den wensch, dat het gouvernement van de gelegenheid die hetzelve aangeboden wordt gebruik make, om Belgie van de aan hetzelve opgelegde verpligtingen ontslagen te verklaren; ontslagen van de schuld, en al deszelfs regten over het grondgebied, door de conferentie onregtvaardig hetzelve ontnomen, hernemende.

De minister van buitenlandsche zaken: Het regt van de zitting te sluiten is een constitutioneel koninklijk regt, waarvan Z. M. geen rekenschap heeft te geven en dat niemand hem betwisten zal, naar de afmatting gerekend die de leden der kamer schijnen te betoonen, wanneer men naauwelijks het noodig getal voor de stemming bereikt. Z. M. kan oordeelen, dat het oogenblik voor het eindigen der zitting gekomen zij, behoudens, wanneer de omstandigheden een gewigtiger aanzien kregen, de wetgevende leden, wanneer het er tijd toe mogt zijn, weder bijeen te roepen, aan welke bijeenroeping zij niet nalaten zullen te beantwoorden.

Na deze uitleggingen ging men tot de orde van den dag over, de stemming over de wet voor de bepaling der tractementen van de leden der regterlijke magt medebrengende; dezelve werd met 44 tegen 5 stemmen aangenomen; 7 leden onthielden zich hunne stem uit te brengen. De kamer hield zich vervolgens bezig met de provisionele wet door den heer *Servuys* over de branderijen, aangeboden. De vergadering werd tot heden geadjourneerd; men denkt dat de ordonnantie tot sluiting der zitting heden zal worden voorgelezen.

— De senaat, gisteren bijeen gekomen, heeft achtervolgelijk de wetten aangenomen op de tol-concessien, de traktementen van de leden der regterlijke magt en op de branderijen, welke de afgevaardigden dienzelfden dag hem toegezonden hadden.

— Morgen vertrekt de koning voor zijne inspectie-reis naar de Campine; gisteren middag heeft dezelve op den boulevard van den regent, de twee van Doornik gekomen eskadrons kurassiers in oogenschouw genomen; heden worden twee andere eskadrons van Doornik hier gewacht.

— De keus der kiezers van Luik, voor een lid van de kamer der afgevaardigden ter vervanging van den heer *Jamme*, is, zoo wel te vermoeden was, op den heer *de Sauvage*, gewezen minister onder het bestuur van den regent, gevallen; dezelve heeft van de 652 stemmen 369 voor zich vereenigd, zijn tegenstander, de professor *Ernst*, heeft er niet meer dan 257 voor zich gehad.

— *l'Indépendant* en *le Belge* verzekeren nu weder voor stellig, dat het ernstig met de blokkade van Maastricht gemeend is; de voorposten onzer troepen stonden tot op ruim een kanonschot van de vesting; de generaal *Magnan* was thans van eenig geschut voorzien, en nog versterking van troepen wachtende. De generaal *Desprez* had het terrein rondom de vesting, tot nabij het glacis, in oogenschouw komen nemen en al de standplaatsen der troepen bezocht.

— Uit Namen schrijft men, dat de raadkamer van de regtbank dier stad, bij ordonnantie van den 14den dezer, de in vrijheid stelling van zeven personen, in de zaak der bende van *Tornaco* betrokken, bevolen heeft; 29 andere gevangenen zijn naar de kamer van in beschuldiging stelling verzonden geworden; de zaak van vijf of zes andere, waaronder de beide zonen van den baron *Tornaco*, de baron *Wauthier*, allen afwezend, is voor hetzelfde hof gebragt.

ANTWERPEN, den 17den Julij.

Het *Journal du Commerce* dezer stad deelt den volgenden brief mede, door den kolonel *Koopman* aan den Heer *J. D. A. Luning*, consul van Z. M. den koning van Zweden te Antwerpen geadresseerd. Dezelve is, zegt gemeld blad, in het hollandsch geschreven en hebben wij, aangezien deszelfs groot gewigt, het noodig geoordeeld er eene geheel letterlijke vertaling van te geven. De in cursijf gedrukte woorden zijn in het oorspronkelijke evenzeer onderhaald:

N.° 2[illegible]. *Vlaamsche Hoofd* 15 *Julij* 1832.

Mijnheer!

Op bevel van Z. Exc. den generaal der infanterie, baron *Chassé* kommandant en chef der citadel van Antwerpen, heb ik de eer u te berigten, met uitnoodiging daarvan mededeeling te doen aan de consuls der andere natien te Antwerpen residerende, dat het aan Z. Exc. mogelijk toegeschenen heeft, dat het belgisch gouvernement het ontwerp voedt van binnen kort vijandelijk tegen ons te handelen; hetgeen voornamelijk dit gevoelen bij Z. Exc. heeft doen

geboren worden, zijn de aanvallende werken, zoo in den omtrek der citadel als tegen de zeemagt nabij dezelve gestationeerd, opgerigt, even als de dagelijksche toespelingen der dagbladen op dit onderwerp en zelfs de uitgesprokene redevoeringen in de kamer der vertegenwoordigers.

In een dergelijk geval en bij het *eerste kanonschot*, hetzij tegen de zeemagt, hetzij op de citadel gelost, heeft de kommandant en chef het *onwankelbaar* besluit genomen het geweld met grooter geweld af te weren en zelfs, des noodig, elke gewelddadige poging te straffen door de verwoesting van een groot deel der stad, welke men alzoo roekeloos zal opofferen, waarvan de gevolgen alleen aan de vermetelheid van den aanvaller zullen te wijten zijn.

Bij deze onverhoopte ramp zou het te wenschen zijn, dat de eigendommen der onzijdige natien het minst mogelijk in dit vernielend lot deelden en het is uit hoofde dezer overweging, dat de kommandant en chef gemeend heeft, de tegenwoordige kennisgeving aan u gelijk aan al de andere consuls te moeten doen toekomen, ten einde hen in staat te stellen, zoo zij eenen dergelijken aanval insgelijks mogelijk beschouwen, bij tijds uit eene zoo dikwijls gespaarde stad de eigendommen der natien, die zij vertegenwoordigen, te verwijderen, en vooral uit het bassin de schepen dier natien te doen vertrekken, of zoodanige andere maatregelen te nemen, die hun, voor het behoud van beiden, het geschiktst zullen voorkomen.

Ontvang, mijn heer de Consul, de verzekering mijner bijzondere hoogachting.

De Kolonel, Zee-Kapitein, kommandant der Zeemagt Zr. M. voor Antwerpen, Chef van den algemeenen Staf der Marine,
(get.) KOOPMAN.

Het *Journal d'Anvers*, dat bestendig de meening heeft voorgestaan, dat, ook bij eene hervatting der vijandelijkheden, de stad niets te vreezen kon hebben, zoolang van de zijde der stad zelve geen vijandelijkheden werden gepleegd, zegt omtrent opgemelden brief het volgende: Niet voor de eerste maal worden deze bedreigingen ons gedaan en wij gelooven, zonder ze te minachten of te veel te vreezen, dat zij onze inwoners geen schrik moeten inboezemen. Onze voornaamste grond van gerustheid berust daarop, dat het geenszins het voornemen van het gouvernement noch der militaire hoofden is, om de citadel aan te vallen en dat gevolgelijk de stad niets van deszelfs weerwraak te vreezen heeft. Men kan anderdeels gelooven, dat de gevolgen daarvan nootlottiger voor de citadel dan voor ons zouden zijn. Wij hebben andere gronden van gerustheid in den waarborg der mogendheden en in de gevolgen, welke voor Holland, die zulks niet uit het oog kan verliezen, het tweede bombardement eener zoo weerlooze stad zou hebben en waarvan de aanslag tot verwoesting in Europa slechts als uitwerksel van Hollands handel-naijver zou aangemerkt worden. Wij gelooven derhalve dat de brief van den heer *Koopman* onze gerustheid niet moet doen wankelen."

FRANKRIJK.

PARIJS, den 16den Julij.

Volgens de dagbladen uit de westelijke departementen, welke trouwens voor het grootste deel in den geest van het hevige liberalismus geschreven zijn, zoude men aldaar nog niet geheel op het herstel der rust mogen vertrouwen. Vrij talrijke benden der zoogenaamde chouans zwerven nog immer door deze streken rond, en weten zich aan de nasporingen en vervolging der militaire magt te onttrekken. Daarenboven houdt men het er nog immer voor, dat, welke ook de geruchten zijn die zich daartegen verspreiden, de hertogin *van Berry* zich nog in de Vendée zoude ophouden, en zulks niettegenstaande zij menigwerf zonder moeite had kunnen ontkomen, en hare vlugt door het bestuur zelve heeft begunstigd gezien. Dit langdurig verblijf, zegt men verder, zoude in verband staan met het ontwerp, om in de zuidelijke departementen eene nieuwe beweging ten voordeele van *Hendrik V* te beproeven; en men meent reeds daartoe eenige toebereidselen te hebben opgemerkt, in de geheime correspondentie tusschen de voornaamste der aanhangers van het vorig stamhuis, waarvan zich reeds een gedeelte in persoon naar het zuiden zoude hebben begeven.

— De laatste besluiten der Duitsche bondsvergadering, de gewigtigste voorzeker, die sedert lang tot beteugeling van overdreven vrijheidszin genomen zijn, hebben alhier veel opzien gebaard. De bladen der liberale oppositie zijn daarover hevig versteord, en verlangen dat het gouvernement nu eindelijk eene meer beslissende houding aanneme, en de uitvoering der voorgenomene maatregelen niet toelate. De *Constitutionnel* wil onder anderen, dat men dadelijk de 300 bataillons nationale garde mobiliseren zal, en door deze ondersteund, het gevaar, waarmede men onze naburen bedreigt, en hetwelk alras op ons zelve zoude neerkomen, afwenden. De een noch de andere der bladen van deze kleur schijnen tot nog toe te hebben ingezien, dat deze besluiten en maatregelen, zoo niet met goedkeuring, dan toch met kennis van het fransch bestuur moeten genomen zijn, zoo als inderdaad het belang

van ieder gevestigd gouvernement daardoor bevorderd wordt. Het ministerie vermijdt voor alsnog over dit onderwerp in discussien te komen; de dagbladen die aan hetzelve zijn toegedaan, laten de zaak onaangeroerd, en het is niet onwaarschijnlijk, dat ook in deze eene der oorzaken gelegen is, waarom de wetgevende kamers niet zijn bijeen geroepen.

— De minister van buitenlandsche zaken was gisteren gereed om naar zijn landgoed te vertrekken, doch werd onverwacht daarvan terug gehouden en bij den koning ontboden. Over het geheel is men aan dit ministerie, even als aan de verschillende gezantschappen, onophoudelijk werkzaam.

— De politie gaat immer met hare arrestatien voort; het schijnt dat een aantal lieden uit de westelijke departementen, die aan de laatste insurrectie deel hebben genomen, getracht hebben zich in de hoofdstad aan de nasporigen van het bestuur te onttrekken. Men heeft dit echter ontdekt en van daar onderscheidene personen in hechtenis genomen. Het signalement van zekeren *Diot*, een der aanvoerders in de Vendée, is onder anderen rondgedeeld.

— Heden (16 Julij) waren de fondsen genoteerd: de 5 pCt. kont. 97,50; op tijd 97,55; de 3 pCt. kont. 67,15, op tijd 67,35; Napelsche renten niet genoteerd; Sp. perp: 54⅝.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 14den Julij.

De laatste berigten uit Zwitserland luiden gunstig. In de zittingen van den landdag van den 3den tot den 7den dezer gehouden, waren niet anders dan eenige punten van minder aanbelang, waaronder de vraag, of men de afgevaardigden der geinsurgeerde gemeenten van het kanton Bazel, in de vergadering zoude toelaten, in overweging genomen werd; doch reeds bij deze beraadslagingen had men duidelijk eenen geest van gematigdheid en toenadering opgemerkt, welke den besten uitslag voorspelde. Wat de Bazelsche zaken in het bijzonder betreft, schijnt men deze gunstige wending vooral aan de verstandige leiding te moeten toeschrijven, waarmede het provisioneel bestuur der afgescheiden gemeenten door den heer *Nagler* gevoerd wordt.

— Volgens berigten uit Weenen van den 7den dezer, was de gezondheids-toestand van den hertog *van Reichstadt* iets gunstiger.

— Het bulletin omtrent de inneming der vesting St. Jean d'Acre door den onderkoning van Egypte uitgegeven, bevestigt ten volle hetgeen daarvan voorloopig bekend werd. De Egyptenaars hadden volgens officiele opgave, bij den storm, waardoor de vesting vermeesterd was, 512 dooden verloren, waaronder 5 staf-officieren en 18 van minderen rang; het getal der gekwetsten beliep aan hunne zijde 1429. *Abdallah*-Bassa was voorts reeds den 2den junij aan boord van een Egyptisch vaartuig te Alexandrien aangekomen, en door den onder-koning met alle teekenen van onderscheiding ontvangen.

FRANKRIJKS BEDOELING.

(*Vervolg van het 2de gedeelte.*)

»» Gewis (vervolgt de *National*) de duitsche vaderlandsgezinden zijn reeds lang van deze *vooroordeelen*, die onder de heerschappij van *Napoleon* ontstaan waren, terug gekomen. Intusschen heeft deze bezorgdheid, welke een groot gedeelte hunner nog aankleeft, hen verleid als *grondstelling aan te nemen:* dat alle volken, dezelfde taal sprekende en van eenzelfde volk afstammende, tot een en hetzelfde staatkundige ligchaam moeten behooren. *Deze meening, schijnbaar waar als grondstelling, is des niet te min echter valsch in de toepassing.* De taal is een band, welke door tijd en materiele belangen, even als ieder ander, vaneen kan gerukt worden. Slechts degenen, die de onderscheidene tijdperken onzer omwentelingen verwisselen, kunnen den veroveringsgeest van Frankrijk vreezen. Men herinnere zich slechts, dat Frankrijk door deszelfs nationale vergadering *verklaarde*, dat hetzelve geene veroveringen wilde maken (?!). In den omwentelings oorlog had hetzelve alleen uit NOODZAKELIJKHEID veroveringen gemaakt. *Napoleon* ontwikkelde zijn stelsel van vergrooting insgelijks uit NOODZAKELIJKHEID, om de havens van het vaste land voor de Engelschen te sluiten (!!). Wij willen echter niet loochenen, dat er bij ons nog vrienden en voorstanders der *natuurlijke grenzen* bestaan; doch hoe gematigd zij in deze hunne wenschen zijn, is genoegzaam gebleken bij gelegenheid der belgische omwenteling (!!). Zoodra het duidelijk werd, dat de meerderheid des belgischen volks zich niet luide voor eene vereeniging met Frankrijk verklaarde, heeft men ook bij ons te lande niet gewerkt, om tegen den kenbaar gemaakten wensch van onafhankelijk te zijn, te protesteren (!!). Men gevoelde dat alleen de ondervinding hen leeren kon, of het hun werkelijk mogelijk zou zijn hun lot van Frankrijk te scheiden en deze ervaring heeft tot nog toe de meening van de voorstanders der natuurlijke grenzen niet wedersproken."" — Na deze voorbereidingen nemen wij de eigenlijke uitkomst der redenering over: — »Frankrijk verlangt evenmin eene geweldige vereeniging met de Rijngewesten. Wanneer echter de dag kwame, — moge hij toch spoedig aanbreken! (!!) — dat de beide groote volken van *deze* of *gene* zijde van den Rijn, over het lot der gewesten, welke afwisselend dezen of genen

toebehooren, in onderhandeling traden, dan hopen wij, dat deze gewesten, hun eigen lot bestemmende, mogen erkennen, dat het in hun belang is, door eenen sterkeren band, dan door een verbond, aan Frankrijk vereenigd te worden, en dat de Rijngrens dan eerst weder van eenige beteekenis zijn kan, wanneer zij de grensscheiding van een volk, zoowel door deszelfs wapenen als vrijheid te zamen hangend volk daarstelt. *Dan kunnen geene geregte vorderingen meer plaats hebben, dan kunnen er geene gronden tot vijandelijkheden den argwaan meer gaande maken*, die een verbond zouden kunnen storen, hetwelk nuttig voor beide volken *en daarenboven nuttig voor het Duitsche volk is.* Toen Duitschland tot onze vernedering (in 1815) bijdroeg heeft het zichzelven aan de dienstbaarheid gewijd; wij hebben ons deel aan de gemeenschappelijke keten verbroken, en Duitschland draagt zijn aandeel nog." De stelstelling kan het alleen verklaren, hoe eene vreemde natie in den waan kan blijven, dat de Duitscher, zonder aan tegenstand te denken, de wegneming zijner schoonste gewesten zoude toezien, ja, dat hij zelfs met vreugde zijne williging daartoe zoude kunnen geven. Het gevoel van nationaliteit bij een volk, is hetzelfde, wat de aandrift tot zelfbehoud bij de individu's is. Zoude het dan zoo verre gekomen zijn, dat de stem der natuur zelfs niet meer gehoord wierd? De vreemdeling liedt de Rijnlanden, wat het grootste gedeelte vroeger met zoo veel aandrang bleef weigeren, het voordeel van eene groote landvereeniging aan. Moge men hen en allen die met bevooroordeelde liefde naar Frankrijk heenzien, de voorwendsels en gronden daartoe wegnemen, door eene alles omvattende bevrediging daar te stellen — wat de grondvesting van het bondgenootschap, als ook de belangen van enkele staten evenzeer vorderen, — dan zal de openbare meening, de liefde en het onderling op nieuw opgewekt vertrouwen meer doen dan alle andere maatregelen, en algemeene verachting zal dan hem brandmerken, die dan nog eervergetende vreemde leerstellingen voor vreemde belangen predikt."

» Niet te ontkennen is het, dat de ware goedgezinde oppositie zich, in duitschen zin genomen, veel te geringschat; niet inziet welk onderscheid er bestaat tusschen zich-zelve en het fransche liberalismus; dat zij niet bedenkt, dat door vreemden invloed nimmer de staatkundige instellingen van een volk verbeterd kunnen worden, en dat zij dikwerf door onbezonnene uitdrukkingen hare tegenpartij de gevaarlijkste wapenen in de handen geeft. Wat zal men ook daarom zeggen, wanneer de dagbladen, die zich als de organen en leiders der openbare meening voordoen, zeer naïf verklaren: dat tegenwoordig in eenen oorlog geene landen maar harten veroverd worden? Wat zal men zeggen, als onze dagbladen een artikel uit de fransche *Tribune*, hetwelk door den jongen *Caraignac* geschreven was, ons willen doen voorkomen als eenen waarborg van Frankrijks bedoelingen! Regtvaardige God; dat noemen de lieden staatkunde; dat noemen zij vaderlandsche gevoelens, den Duitschen naam waardig! Men laat zich door eenen 25jarigen Franschman, met drangredenen om den tuin leiden, dat Frankrijk ons den Rijn-oever laten zal. Zoude men in Parijs de nieuwbakken Duitsche unionisten niet gezamenlijk voor gek verklaren, wanneer het denkbeeld, bij den heer *Siebenpfeiffer* opkwam, om in hunnen naam, aan de Franschen een patent toe te zenden, dat Duitschland voor als nog van de wederverovering van den Elzas en Lotharingen afzag? Hierbij kon men nog zoo iets voegen, dat de nieuwe staatkunde het mede brengt, om harten en gevoelens te veroveren; twijfelen wij er dan niet aan, dat de Franschen weldra zouden komen, om ons uit nabuurzucht schap tot eene republiek te vormen. Wanneer zich diepgrijpende belangen, neigingen en behoeften van volken en staten met zulke holle woordenpraal laten afwijzen, dan ware Frankrijk onder de doctrinairen, welke daar, sedert twee jaren den grootsten invloed uitoefenen, het gelukkigste land der wereld. Het schijnt echter zeker dat meer dan eene regering, de noodzakelijkheid van standhouden heid gevoelt, zelfs bewogen wordt smartelijke offers daar een te brengen. Zoude het tegen den geest, die zich als den geest der wedergeboorte in Duitschland aankondigt, niet strijdig moet hij niet dan onder de woeden van vreemde tusschenkomst de wereld intrad! Het wereldburgerschap heeft Duitschland te gronde gerigt, het zal dus eindelijk tijd worden tot aan anderen over te laten, om voor alles te trachten *bijeen te houden* wat nog niet verloren is, de Duitsche oppositie moest echter de zoetgemikerde woorden der vreemdelingen trouw, als de woorden van *Wallenstein* tot hun aannemen: *Men zal het mij niet verwijten dat ik Duitschland gesplitst heb, gerraden aan den vreemdeling.*"

Een [illegible] Breda [illegible] E N O [illegible] E. Ettekoven G. R. M. [illegible] liefst [illegible] Kost, [illegible] gelukt door hem [illegible] onderwijs [illegible] zich [illegible] mogelijk tot hun examen voor te bereiden.

Adres onder letter O, bij de heeren BROESE & COMP. Boekhandelaars te *Breda*, brieven *franco*.

UIT DE HAND TE KOOP:

Een HUIS, TUIN, KOETSHUIS en STALLING gelegen te *Breda*, in de Veemarkt-straat. Te bevragen bij den Eigenaar G. VERREPT No. 148. Brieven franco.

* * De Notaris P. WIEGAND te *Nijmegen*, is voornemens namens de Erfgenamen van wijlen den heer *Schmaltzen*, op Maandag den 6 Augustus 1832, in het Notarishuis te *Nijmegen*, op hoogen te doen inzetten, om drie weken daarna finaal te verkoopen.

» De sedert meer dan 50 jaren met het beste gevolg thans nog in werking zijnde, wel beklante BIERBROUWERIJ *DE ZON* genaamd, gelegen in de Hezelstraat der stad *Nijmegen*, Wijk B no. 70, hebbende van achter uitgang aan de Pikkegasch, bestaande in een wel ingerigt WOONHUIS, zamengesteld uit een ruim Voorhuis, Kantoor en 3 Benedenkamers, 4 Bovenkamers, Dienstboden-kamers, Keuken, vier ruime Kelders, waaronder twee zeer groote en goed ingerigte Bierkelders, Achterhuis, Tuin en Tuinhuis, acht Zolders en drie Vlieringen, Mouterij met bijgehoorende Eest, Grondpomp met extra zuiver water, een zeer groote Regenbak, voorts Brouwketel, Roerkuip houdende netto 21 vaten, 19 kannen, Azijnkuip en al wat verder tot een wel ingerigte *Brouwerij* behoort; waaronder ook de losse Gereedschappen en het Vaatwerk breeder bij Inventaris omschreven.

De aanvaarding zal zijn op den 15 September 1832 en de betaling der koopspenningen op den 1 Januarij 1833.

Het Huis en de Brouwerij zullen dagelijks door een ieder kunnen opgenomen worden.

TE KOOP: Een Engelsch RIJPAARD tusschen de zes en zeven jaar oud, zonder gebreken en zeer sterk. Te bevragen bij S. T. A. S. L. [illegible] *Utrecht*. Brieven franco.

ZWARE STAMMEN VAN OLME BOOMEN.

UIT DE HAND TE KOOP, hetzij geheel of gedeeltelijk, 84 stuks STAMMEN van OLMEBOOMEN, waarvan de gemiddelde dikte is in den omtrek, van 186 tot 69 Nederlandsche Duimen en ter lengte van 9 Ellen 7 Palmen tot 6 Ellen. — Dezelve Stammen liggen en kunnen dagelijks bezigtigd worden, op de Buitenplaats *GROOT FERRÉ* onder *Tholen*, alwaar tevens de noodige informatien zullen gegeven worden.

STOOMPACKET VAART

tusschen ROTTERDAM en LONDEN,

voor Passagiers en Goederen.

De Agenten der Generale Steams Navigation Company te Londen, hebben hiermede het genoegen den Handel in het algemeen en Reizigers in het bijzonder te berigten, dat de sedert jaren zoo voordeelig bekende Stoompacket *Attwood*, gevoerd door *Robert Stranack*, de Dienst tot vervoer van Passagiers en goederen gedurende dit Saizoen zal voortzetten, als:

van *Londen*, des Woensdags ten elf ure,

van *Rotterdam*, des Zondags ten acht ure,

ten einde van Helvoetsluis ten een ure van dienzelfden dag te kunnen vertrekken.

Voor gemakkelijken en aangenamen vervoer der Passagiers zijn de noodige schikkingen gemaakt.

Vrachtgoederen zullen elken Donderdag met Ligters van Rotterdam naar de Tien Gemeten worden geexpedieerd.

Nadere inlichting bij W. SMITH & Co. P. A. VAN ES.

HET BEGIN VAN HET EINDE.

STAATKUNDIGE BESCHOUWING van den TEGENWOORDIGEN TOESTAND van ZAKEN.

In gemeenzamen Stijl.

Is uitgegeven bij Gebr. VAN ARUM te *Amsterdam* en ook bij derzelver Correspondenten à 40 centen verkrijgbaar.

Beursprijs der Effecten, te Amsterdam.

WOENSDAG, 18 Julij 1832.

			gebl.
NEDERLANDEN,	Werkelijke schuld, $2\frac{1}{2}$ pCt.	*f* 42 à $42\frac{1}{2}$	42
	Uitgestelde schuld	[illegible]	[illegible]
	Kansbiljetten	[illegible] 160	$15\frac{3}{4}$
	Amortisatie Syndicaat, $4\frac{1}{2}$ pCt.	69 à 70	70
	Idem idem, $3\frac{1}{2}$ pCt.	54 à 55	55
	Obligatien [illegible]	[illegible] à [illegible]	[illegible]
	Vrijwillige geldl. 1831 à 5 pCt.	[illegible] à $95\frac{1}{2}$	[illegible]
	Nieuwe idem, 1832 à 5 pCt.	79 à 80	80
	Schatkistbiljetten, 6 pCt.	99 à 99	99
	Handelmaatschappij, $4\frac{1}{2}$ pCt.	$85\frac{1}{2}$ à 86	85
FRANKRIJK,	Inschrijving Grootboek 3 pCt.	67 à [illegible]	[illegible]
RUSLAND,	Bij *Hope en Comp.* 5 pCt.	96 à [illegible]	[illegible]
	Bij dezelfde 1831, 5 pCt.	95 à 95	95
SPANJE,	Certific. Amst., 5 pCt.	49 à 50	49
	Dezelfde 3 pCt.	29 à 29	29
	Uitgestelde schuld		

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.